

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

**1. Casa de Marc Granell, carrer del Comte de Salvatierra,
núm. 41**

L'ILLA

A ma mare

Conec una illa petitat i secreta
que és verda i alegre i es troba en un llac
voltat per un bosc profund i tot ombra
on viu el silenci més pur, més alt.
Me'n parlà mon pare i em digué un dia
si quan ell morís jo hi voldria anar
i habitar la casa que ell construïa
cada nit en ella amb fulles i amb fang
vora una font que esguitava estrelles
abans d'adormir-se i anar-hi a pescar.
Li vaig dir que sí i em mostrà en un mapa
de somnis, desigs, amors i bondat
on era aquell llac amb l'illa tan verda
on sempre que vaig el trobe pescant.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

**2. Gran Via del Marqués del Túria/Comte de Salvatierra,
jardí central, vora la palmera**

LA PALMERA

Hi ha una palmera prop de ma casa,
antiga i esvelta, grossa i tan alta
com ho és la pena que se m'instal·la
en la carena de l'enyorança
quan la veig i ella, sola i callada,
gran fetillera, d'un vol em llança
per l'ampla senda que ara em trasllada,
suaument, de pressa,
a l'edat clara de la infantesa feliç, llunyana,
quan la palmera era més alta
i a l'ombra d'ella reia i jugava
pensant que eterna seria, i blanca,
la joia aquella que sols trobe ara
quan la veig i ella em mira i calla.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

**3. Mercat de Colom/Carrer del Comte de Salvatierra/Ciril
Amorós**

(Versos per a Anna)

Avui t'envie roses i aquests versos
que volen dir-te, amor, quanta enyorança
sent de tu quan no estàs i es petrifica
el món a poc a poc i és tot silenci.

Avui t'envie, amor, el meu desig
de tu que és foc immens i inacabable,
que és pluja eterna i font que em naix la vida
en cada gest, cada ombra, en cada somni.

Avui t'envie, amor, el meu amor
fet passió perenne en la fermesa
de voler-te i voler que cresca i dure
aquest camí que junts obrim de joia.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

4. Plaça d'Amèrica, núm. 5

VESPRADA DE FESTA

Ací segut.

Mentre el sol parpelleja en els tolls que ahir
trencaren l'eterna simetria del pati
on totes les vesprades
fèiem gimnàstica uniformats,
blau i blanc, entre quaranta
nens sufocats en els seus crits,
els seus afanys per tal de ser
el més hàbil, més veloç, més fort,
per tal de ser el més inútilment lliure.

Ací segut.

Mentre sofríes la pluja
per no ser suficient per a inundar els soterranis
i arrossegat amb ella
els poltres, les barres, les dues paral·leles
que mai no pogueren sostenir-me
i esborrar la seva memòria, que ningú
no sabés mai que havien existit
tals artefactes d'innocent tortura.

Ací segut.

Mentre resaves –no sabies a qui,
tu ja no hi creies, però sí, era necessari
creure l'infern– i senties
galops de formigues correr pel teu ventre
i reies, sense cap gana, les gràcies d'algun company
i esperaves.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

Ací segut.

Mentre observes la gent que passa

i el sol parpelleja en els tolls

i ja no m'importa. És festa

aquesta vesprada.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

5. Parterre-Plaça Alfons el Magnànim, núm. 1

L'ARBRE VELL

En la ciutat hi ha una plaça
i en la plaça un arbre vell.
En l'arbre hi ha la tristesa
de saber que és el darrer.

Abans n'hi havia molts d'altres,
ara tan sols queda ell
com un record que s'apaga
entre el ferro i el ciment.

Diuen que volen tallar-lo,
que molesta, que el seu verd
trenca l'estètica pura
dels edificis que té
voltant-lo, voltors altíssims
a punt de menjar-se el cel.

Que al lloc que ocupa podrien
aparcar vint cotxes més.
Que és la casa on s'arreceren
centenars de bruts ocells
que ningú recordaria
si no fos perquè viu ell...

En la ciutat – algú conta–
hi havia fa molt de temps
un arbre gran i molt trist
que se sabia el darrer
i plorava fulles grogues

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

en la tardor, i a l'hivern
es despullava i cantava
estranyes cançons al vent.

Quan venia primavera
despertava les arrels,
oblidava un poc la pena
i obria el somriure verd
que en estiu era riulla
que et feia sentir-te bé
quan, fugint del sol, entraves
en el cercle tou i fresc
del seu regne que assetjaven
cotxes, finques, fum, diners.

Quan el tallaren plovia.
Ja no he vist ploure mai més.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

**6. Carrer de la Pau (on està la placa de la Casa de la Cultura
durant la Guerra Civil)**

ANTONIO MACHADO, EN ANAR-SE'N, DEIXA UN LLUM
ENCÉS

La infància és aquell sol
que miraves pondre's ahir per última vegada.

Avui és la neu qui t'apaga els ulls tristos,
fatigats ja de tant encendre estrelles,
la neu adulta, voraç, que engolia,
com si fossen de sucre,
amargs i febre els cossos que fugien
del musell llarg i atroç de la derrota.

No hi ha, però, neu ni hiena que apaguen
el llum encés del gest i la paraula
que, com un sol infant i etern, deixares
penjat del cel immens de la memòria.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

**7. Carrer de la Pau, 19 (on està l'actual senyal de la
memòria històrica i abans hi havia l'Ideal Room)**

REBUDA I HOMENATGE ALS MEMBRES SUPERVIVENS DE
LES DRIGADES INTERNACIONALS ARRIBATS A VALÈNCIA
EL 8 DE NOVEMBRE 1996

A Vicent Lladró

La memòria és un sol clavat a l'esquena
que mai no es fa nit, una bala que plou
cada dia el cadàver d'un somni grandíós i perfecte
sobre la pell callada.

Sonaven himnes i avions. Les serps pujaven
per totes les xemeneies de totes les fàbriques d'Europa
i ocultaven el cel. No hi havia ja cel. No hi havia
un mal bri d'horitzó que dur-se a l'esperança.

Una sola por,
un sol dolor,
un sol cos humiliat
són totes les pors,
tots els dolors,
tots els cossos humiliats de la terra.

¿En quina bandera cap
tanta sang vessada,
tantes albes mortes?
¿En quin idioma parlen
les tombes que cavàreu
i ens dueu en les mans com un present dolcíssim?

Vinguéreu de molt lluny. Torneu ara
de no sé quins camins, quines passions,

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

quines traïcions,
quantes renúncies, quins tedis.

Sonen himnes i avions. Les serps pugen
per totes les antenes de tots els terrats de la ciutat callada.

La memòria és un cos, aquest tan jove,
que us saluda amb un somni grandíós i perfecte
vivint-li la mirada.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

8. Carrer del Marqués de Dosaigües, Hotel Inglés

TERRA LLIURE

A Carme Ruiz i Manuel Tarín

Perquè era verda i encara pot ser verda.
Perquè és la veu dels morts que l'estimaren.

Perquè era una i encara pot ser una.
Perquè és cançó d'un mar sense memòria.

Perquè era clara i neta i no sabia
dir paraules de parla estrangera.

Perquè és batec a les goles incendiades.
Perquè era nostra i encara pot ser nostra.

Perquè és un cor que agonitza entre cadenes.
Perquè era blat i gavina en el matí.

Perquè ens la volen morir com si fos núvol.
Perquè encara naix fills amb l'alegria
de saber-se-la en la pell i la batalla.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

9. Plaça de la Reina/Carrer de la Presó de Sant Vicent

TORRE DE SANTA CATERINA

A València hi ha una torre,
torre de Santa Caterina,
amb el rellotge parat i
la pell tota ferida.

¿Què li passa, pobra torre,
torre de Santa Caterina?

El Miquelet, des de lluny,
amb ulls de pena la mira
mentre li embenen el cos
amb una dura bastida.

¿Què li passa,
pobra torre,
torre de Santa Caterina?

Doncs li passa que no passa
el temps debades i arriba
a tots el moment cruel
de reflectir la fatiga
que deixa sempre en el cos
haver viscut llarga vida,
sigués el cos de carn i d'ossos
o sigués de pedra antiga
com el de la vella torre,
torre de Santa Caterina.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

10. Plaça de l'Arquebisbe

VESPRADA D'AMOR I ÚNICA

*Llavors va dir-li Jesús...
Marc, 7.29*

Mira, Joan, l'amplíssima vesprada.
És mentida l'home
I la sep
I l'arbre.
Sols el teu cos i el meu existeixen.
Després ja no. Però em sent
tranquil i els teus llavis
em saben, corren pas a pas
aquesta pell tan feble que suporta.
La teua abraçada és l'única memòria.
¿Saps?,
hi ha gent que em vol déu
i escriuen
fantàstiques històries que mai no he procurat.
Els poderosos necessiten
l'arma més perfecta.
I seré l'arma més perfecte.
L'engany
és allò que més dura.
I algú, així,
qualsevol dia,
parla aquesta vesprada
on tant t'estime i bese
el teu cos fet de cos i no-res.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

11. Plaça de Manises

MADINAT AT-TURAB

A Josep Giménez

Estesa sota el sol despietat del migdia
enllà lluny et contemple, ciutat de la vergonya,
ciutat de fang fet falsa esplendor de misèries
amagades sota el fum del foc de l'artifici.

Ciutat de serps i rates coentes i terribles,
per tu passeja lliure la ignomínia més fonda
i rep la traïció homenatge cada dia
dins els cors bondadosos dels teus fills estimats.

Has venut la memòria com qui ven taronges
per un plat de llentilles podrides que et foraden
el ventre a poc a poc com metralla fins a obrir-te
soterranis de fel on pul·lulen les panteres.

En tu he nascut i en tu visc i per això t'estime
i per això t'odie amb el fàstic més roent,
tomba perfecta i desolada que lluny contemple
al sol estesa, mort de desig i viu d'horror.

TEXTOS DELS POEMES DE LA RUTA MARC GRANELL –
GABINET NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA- AJUNTAMENT DE
VALÈNCIA- 2021

12. Carrer dels Serrans/Plaça dels Furs

A LA LLUNA DE VALÈNCIA

És una lluna famosa,
amb un molt gran pedigrí.
A la seua llum de plata
et quedaves, infeliç,
fins que el sol per l'orient
treia, daurats, els narius.
Si arribaves a València
tard en la nit a dormir
quan a la ciutat hi havia
muralla, porta i algutzir.